

30 November en 1 december: He lekker vandaag een dagje vrij, ofwel niet vroeg op, geen excursies, geen wandelingen ofzo, gewoon een beetje niks doen. Het lijkt wel weekend. Wel even skypen met het thuisfront en onze website updaten. Daarna moest ik van Remco weer aan de bak. Hij had lia en twan beloofd nog even afscheid te nemen met een lekker gebakken eitje. Maarrrrrrr, terwijl hij filmpjes zat te uploaden achter de PC, wie stond er toen in de keuken..... Ja, Ja. Je raad het al!

Was trouwens wel lekker hoor. Afscheid genomen en websites uitgewisseld en daarna waren we weer alleen. Lekker saai een filmpje gekeken. We besluiten hier maar even wat te blijven, het bevalt lekker in zo'n appartement. 'S Avonds besloten we nog even wat te gaan lopen, we hadden zo'n beetje de hele dag binnen gezeten en een beetje frisse lucht, met recht frisse lucht, kon geen kwaad. Gelukkig was het opgehouden met regenen en hagelen. Na een 10 minuten lopen kwamen we aan bij het meer. Daar stond een hek met een deur die open stond. Nieuwsgierig als wij zijn gingen we even kijken. Het blijkt een soort natuurreservaat te zijn die vanaf 19.00 uur dicht was. Nou stond dat hek open.....Zullen we dan maar.....we kijken elkaar aan.....we glippen erdoorheen en ineens staan we daar dan. In het reservaat broeden diversen vogels en lopen er paarden vrij rond. Toch zijn wij een stel scheiters wat dit soort dingen betreft. Na 10 minuten voelden we ons toch niet zo op ons gemak en zijn we stilletjes weer naar buiten geslopen. Helden!

2 December: Ilja: omdat we toch een beetje willen sparen voor de dure excursies nemen we nog een dagje vrij. We besluiten op pad te gaan en de buurt eens uitgebreid te gaan verkennen. Nou nou wat hebben wij allemaal gezien: een begraafplaats, een vuilnisbelt met diverse skeletten (van paarden), een onafgemaakte weg en we werden zowat weggeblazen op het strand. Remco zag in de verte een stel paarden aangelopperen en galoppeerde zelf ervan door om ze op film te zetten. Natuurlijk was hij wat te laat (en ik kreeg de schuld!). We besloten langs het meer terug te lopen (de heenweg was ons toch iets te luguber), nou dat was een opgave tegen de wind in. Halverwege konden we niet verder (tenzij we over een sloot van 2 meter gingen springen) en moesten we wederom illegaal via het natuurreservaat terug. Daarna gingen we even naar het centrum om nog een excursie te regelen en ons vertrek naar el chalten. 1300 pesos armer maar..... een bon voor gratis chocolademelk rijker liepen we naar buiten. Remco helemaal blij..... we hadden iets gratis gekregen. Hij was niet meer te houden en we moesten gelijk naar de bar. Daar kregen we overheerlijke chocolademelk en de bedoeling was natuurlijk dat we chocola gingen kopen. Nou daar traptten we niet in. Lekker gratis, zoals het echte Hollanders betaamt, chocolademelk gedronken en daarna weer naar buiten. Pffff, koste toch moeite! Omdat je hier maar € 200,- per dag kunt pinnen is dit bijna een dagelijkse klus voor ons. Hier in het dorp zijn 3 banken, maar..... elke dag zijn er wel 2 out of order (geen geld). Dus als je denkt er staat geen rij even lekker snel pinnen..... v ergeet het maargewoon de bank met de langste rij opzoeken en daar kun je vast geld pinnen. 'S avonds besloten we maar wat

makkelijks te eten. Macaroni. Best een uitdaging om je gebruikelijke ingrediënten te vinden maar met een beetje fantasie werd het wel macaroni. Het vlees dat er door zat leek echter wel veel op hondenbrokken. Wodan kreeg dan ook een flink portie enat daar zo smakelijk van dat we even gingen twifelen. Die arme hond hield er een rode baart aan over. Kan ie niet zo ongemerkt meer thuiskomen haha.

3 December

Remco: Vandaag vroeg op, het lijkt wel of we gaan werken. De wekker gaat om 5.45uur, dat zijn toch geen tijden als je met vakantie bent. De wind heeft mij weer lekker wakker gehouden en de burens hebben volgens mij allemaal maat 50 want zachtjes lopen zit er niet bij. Nu zijn alle huisjes wel van hout, dus zo gehorig als de pest. Eindelijk in slaap en ja hoor de wekker, douchen, ontbijten, eten klaar maken en naar werk...hihi. O nee, we gaan vandaag naar de Glacier, daar waar ik uren naar kan kijken. Zeker als er brokken ijs naar beneden vallen met het harde gedonder van het breken, geweldig is dit. Als echte toeristen, worden wij als laatste in een busje gepropt. Gelukkig zijn er nog 2 plaatsjes vrij voor deze vriendelijke Hollanders. Allereerst wensen wij u allen een goede morgen en hopen dat jullie er vandaag zin in hebben, zei ik op mijn beste Spaans, of wel..... OLA! Wij stapten verlegen naar onze plaatsen en na 20 minuten waren we al op de plaats van bestemming. Jaja als echte toeristen stonden we in een rij van wel meer dan 150 mensen. Uitgeteld 10 Fransen, 15 engelsen, 20 Amerikanen , een handje vol Hollanders en een aantal Argentijnen. Nadat Ik iedereen had geteld, mochten we naar binnen. Er lagen 3 Catamarans klaar om in te stappen. Deze boten zijn echt groot, dus deze 150 mensen kunnen er makkelijk in, later bleek dat er genoeg plek is voor iedereen. Ook voor Ilja die na al onze gesprekken weer vooraan stond (dat is onze nieuwe techniek om vooraan te staan). Het was een winderige dag en een beetje koud, maar wij waren voorbereid. Met onze thermo-ondergoed en pas gekochte hippie mutsjes kon ons de kou gestolen worden. Onze techniek heeft gewerkt, we zitten vlakbij de deur en voor het raam. Iedereen zit binnen en als er een Glacier komt rent iedereen naar buiten, maar hoho eerst langs Ilja he!! De rotsen van de glaciers drijven langs de boot, de eerste glacier is in zicht. Weer de wow factor, schitterend, de glacier was hier en daar afgebrokkeld dus die dreven weer langs de boot. Mooie plaatjes om te schieten. In de boot zaten een aantal hollanders waar we weer gezellig mee hebben zitten praten. Het varen ging naar 3 grote glaciers, tussen die tijd hadden we tijd om gezellig te kletsen met iedereen. Bij iedere glacier moesten we naar buiten, die koude wind tegemoet, het was echt koud! (Niet zo koud als in Holland - 6) Na een dag varen is het wel weer genoeg geweest al dat natuur geweld. We laten ons afzetten in het centrum en lopen naar de supermarkt. Een lekkere Hollandse pot gaat er wel weer in. Na deze dure excursie moet je weer zelf koken om wat centjes over te houden. Dus een lekker stukje vlees, bloemkool, aardapelen, met een lekker kaassausje en een komkommer (die ik vergeet klaar te maken) toe een lekker toetje. Onze hond komt weer even langs om te pijlen of er nog wat te kanen valt. En ja hoor, we hebben een lekker groot stuk vlees gekocht dus Wodan kan er ook weer lekker van meegenieten

27 en 28 November

Ilja: Deze dagen vatten we maar samen omdat er 29 uur reizen in zit en dit niet echt interessant is, alhoewel..... met een bus vol toeristen en 2 lapzwanzige chauffeurs valt er toch wel wat te vertellen. We beginnen bij het begin. Om 09.00 uur moesten we op het busstation zijn. Onze bus was van de maatschappij Marga of Taqsa. Wachtend op de bus (die te laat was) raken we aan de praat met een Zwitser (naam zijn we alweer kwijt geloof ik) De goede kerel was bioloog en wilde naar Antarctica, nu het nog ijs was. Hij had een trip van een maand geboekt en was € 7000,- armer. Tja, een leuke last-minute zouden wij ook wel willen maar € 7000,- in geen 7000 jaar. Dan kunnen we over 3 maanden wel stoppen. Eindelijk kwam de bus en wij hadden plaatsen achter de WC. Aangezien we toch een beetje last-minute reizen en beslissen was dit nog onze enige optie om naast elkaar te zitten dus hebben we het maar gedaan. Voor alle reizigers die dit nog lezen, NIET DOEN. Na zo'n 5 minuten kregen we de Wc-luchtjes in onze neuzen en hebben dit de hele weg gehouden. Nou raak je als mens wel ergens aan gewend maar erg prettig was het niet.

Naast ons zat een echte backpack-Amerikaan, compleet met baard, slippers en linnen broek. Zag er niet uit, maar was wel aardig. Had er later heel veel spijt van dat ie En geen eten bij zich had EN geen trui met schoenen. De airco in zo'n bus staat al snel op een graadje of 16/17 dus echt aangenaam is dat niet zonder trui. Achter ons zaten een stel Engelsen en verder hadden we veel Jappen in de bus met een enkele argentijn. De Engelsen lagen na 5 minuten al lekker te snurken achter ons, tot grote hilariteit van alle andere passagiers en merkten niets van ons uur motorpech. We bleken een kapotte distributieriem te hebben en gelukkig hadden we handige chauffeurs die dit zelf verholpen hebben. Na een klein uurtje kwamen we bij een politiepost, de bus werd grondig geïnspecteerd door een drugshond (ach een blond remcootje)(voor degenen die dit niet weten wij hebben ooit een soort labrador gehad die Remco heette, dit was nog voordat wij elkaar leerden kennen overigens). Daarna hebben we film gekeken en lunch gehad (nog erger dan vliegtuigvoer!).

Hierna nog 26 uur zo gezeten dus niet echt intereressant. Bij aankomst in El Calefate moesten we nog op zoek naar slaapplekken. Echter, geen enkel probleem, op het station stonden verschillende mannen en vrouwen met folders van hun accommodatie en was het snel kijken en vergelijken. Omdat we graag zelf wilden gaan koken en toch wat privacy wilden kozen we voor een appartement. Geen slechte keuze bleek achteraf. Op zo'n 500 meter lopen van het centrum hadden we een prachtige plek. Een 2-laags woonhuis met woonkamer annex keuken, badkamer en boven een slapverdieping met 4 bedden..Alles lekker ruim en schoon. Men spreekt echter alleen spaans, maar het Spaans begint een beetje te vorderen dus dat lukte wel.Hier blijven we maar even denken we. Bij het inchecken hoor ik dat er nog 2 Nederlanders zitten. Ahhh, we raken aan de praat en het blijken ook wereldreizigers te zijn. Lia en twan heten ze. Na ruim een kwartier besluit ik toch maar even terug naar Remco te lopen. We besluiten even de omgeving te verkennen en wat boodschappen te doen voor het avondeten. Wat kun je je toch verheugen op wat groenten en Hollandsachtig eten na een maand vleeseten. Helaas de supermarkt blijkt dicht te zijn (het is zondag, Ohja) en we stoppen even bij een kroeg voor een pizza. We hebben tenslotte 29 uur op koek, brood, chips, sprite en een broodje ham/kaas moeten leven dus iets fatsoenlijks gaat er wel in.

De kroeg blijkt gezellig vol te zitten met argentijnen en de pizza smaakte erg lekker. Omdat we aan het raam zitten konden we lekker het wandelend publiek in de gaten houden en zo zagen wij onze busgenoten voorbijkomen maar ook de Nederlanders die we bij de zwarte gletsjer hadden ontmoet. Zij zagen ons ook en kropen aan tafel om even wat alcoholische versnaperingen met ons te delen.

Lekker gezellig hoor. Na een uurtje besloten we maar terug naar ons appartement te gaan. Lia zat hun website bij te werken in de receptie en we gingen even kletsen. Als snel sloot Twan zich aan en het werd later en later, gezelliger en gezelliger. Misschien moeten we toch maar eens wat eten gaan halen en dus werd snel besloten om samen wat inkopen te gaan doen in de supermarkt (die nu wel open was) en een maaltje voor z'n viertje te gaan maken. De mannen zochten het vlees uit, wij de rest. Het werd een steak met gekookte aardappels en een salade, een stuk meloen toe. Mjummie wat was dat lekker en wat was het gezellig. We blijken toch veel overeenkomsten te hebben en denken een beetje dezelfde levensinstelling te hebben, waardoor er meer dan voldoende gespreksstof was. Omdat we beiden verschillende routes hadden gemaakt konden we fijn wat ervaringen uitwisselen wat bijzonder prettig was. Eigenlijk hadden we voor morgen een dag rust gepland maar omdat we kennis hadden gemaakt met het Patagonische weer, dat heel veranderlijk is besloten we morgen toch maar naar de Perito Moreno (gletsjer) te gaan. De dagen erna zouden minder mooi worden met regen etc. dus wij nog even snel een busticket via de receptie geregeld zodat we morgen weg kunnen.

29 November

Remco: De bus tickets konden gister niet meer worden geregeld, maar het is geen hoogseizoen dus er zijn nog wel plaatsen. Om 9.00uu vertrok de bus naar de glacier Moreno. Dit moet de mooiste glacier zijn van deze omgeving. Om het park in te komen kwam de flappentap weer even te voor schijn. Je had de keuze om een boottochtje te maken en daarna naar de glacier te lopen of gelijk de wandeling te doen. Wij willen toch van de week een boottochtje maken dus we gaan gelijk wandelen. Al snel kwamen wij er achter dat het ook hier koud kan zijn. Niet alleen in Nedeland is het koud maar hier ook. De wind sneed door onze jassen heen en de handen werden als snel rood van de kou. Doorlopen en blijven bewegen zeiden wij.

Weer een hoogtepunt van onze vakantie, wat een ongelooflijk mooi apparaat is dit. Zo groot en uitgestrekt, hij is wel 60meter hoog. Ineens een gedonder, en wat bewegingen in de verte, de brokken ijs vallen naar beneden, wauw wat is dit een waanzinnig gezicht. Het lijkt wel omweer, zo hard en zwaar is het gedonder en de plonsen van het ijs in het water laat horen dat deze brokken wel meters groot zijn. Op de film komt een stuk naar beneden die zeker wel 40 meter groot moet zijn, dit moet je met eigen ogen zien! Wij hebben zo genoten van deze wandeling, het uitzicht op deze glacier is zo facinerend, dat je je ogen er niet vanaf kon houden. Er was een mooi pad aangelegd en er waren wel 4 routes. De totale course was ongeveer 7km, met constant op de voorgrond de glacier. Soms stonder er een paar bomen voor, ik rennen om de brokstukken te zien vallen, alles moet natuurlijk op de film. Ik rennen en Ilja dacht laat hem maar ik zie het zo wel. Rond 13.00uur waren lekker koud geworden en hadden wel trek in iets warmes, koffie en warme chocolademelk. S'morgens hadden we lekkere broodjes gehaald (bij ons om de hoek zit een heerlijke bakker) wij als echte hollanders onze broodjes eten in het restaurant en alleen een warme bak drinken gehaald. Na een heerlijke opwarming zijn we weer gaan wandelen, we hadden de grootste route al gelopen en deze was zo mooi dat we hem gewoon nog een keer hebben gelopen.

De bus zou ons om 17.00uur uur weer komen halen, het was rond 15.30uur toen we het zat waren dus zijn we lekker warm in het restaurant gaan zitten wachten. Ineens kwam die zwitser weer aanlopen, daar hebben we weer even mee staan praten en een afspraak gemaakt in de

plaatselijke kroeg, om gezellig een biertje te gaan drinken. Het wachten op de bus duurde wel lang, maar aan alles komt een eind en ineens zitten we weer aan gezellig tafeltje in de plaatselijke kroeg. Het was erg druk in deze tent en er was nog 1 tafeltje vrij met andere nederlanders, wij vroegen heel brutaal of wij er bij mochten zitten (Ilja zat al aan dat tafeltje) en dat was geen probleem. We hebben zeker een uur met hun gesproken en weer ervaringen uitgewisseld. De zwitser waar we mee hadden afgesproken, zat aan de bar met zijn andere landgenoten. Uiteindelijk hebben wij elkaar niet gesproken, wel op een afstand gezien. Van al dat wandelen hebben we wel trek gekregen, we nemen afscheid van iedereen in de kroeg, iedereen vond het erg jammer dat we weg gingen. Ons avond eten hebben we weer zelf klaar gemaakt, jawel een bal gehakt met een gebakken aardapel en sla, als toetje caramelvla. Lekker hollands en O, zo lekker.